

„Kiváló orvos” és „Érdemes orvos” címmel tüntettek ki száz orvost

Július 1-én, Semmelweis Ignác, a magyar orvostudomány és egészségügyi kultúra legnagyobb alakja születésének évfordulóján „Kiváló orvos” és „Érdemes orvos” címmel tüntettek ki 100 orvost, akik a gyógyító-megelőző munka, illetőleg a közegészségügy területén kiváló eredményeket értek el.

Az orvos-egészségügyi dolgozók szakszervezetének székházában megtartott ünnepségen Drexler Miklós egészségügyi miniszterhelyettes megnyitó szavaiban méltatta Semmelweis Ignác munkásságának jelentőségét.

Zsoldos Sándor egészségügyi miniszter ünnepi beszédében hangsúlyozta, hogy az elmúlt évben tovább javultak dolgozó népjóléti egészségügyi viszonyai és orvosaink egyre növekvő érdeklődéssel fordulnak a szocializmus építésének nagy problémái felé, majd így folytatta:

Orvosainknak az eddiginél is többet kell tanulniuk a szovjet tudománytól, még jobban el kell sajátítaniuk és minden területen alkalmazniuk a természet és a társada-

lom fejlődéstörténetének tudományát, a kommunista társadalom építésének tudományát, a marxizmus-leninizmust.

Ezután Zsoldos Sándor kiosztotta a kitüntetések

A Kiváló és Érdemes orvosok névsora

I. „Kiváló orvosok”

Láng Imre (egyetemi tanár, a Szegedi Orvostudományi Egyetem II-es számú sebészeti klinika igazgatója),

Kukán Ferenc (egyetemi tanár, a Szegedi Orvostudományi Egyetem szemészeti klinika igazgatója).

II. „Érdemes orvosok”

Kovács István (adjunktus, Szegedi Orvostudományi Egyetem szülészeti klinika),

Takáts László (adjunktus, Szegedi Orvostudományi Egyetem I. sz. sebészeti klinika röntgenlaboratóriumának vezetője).

Ormos Pál (Hódmezővásárhelyi kórház igazgatója).

Filep Aladár (Csongrád megyei kórház szülész-nőorvosa, Sentes.)

Dibrova vezérőrnagy levele Berlin amerikai, angol és francia parancsnokához

Berlin (TASZSZ). Berlin nyugati övezetének parancsnokai június 23-án levelet intéztek Dibrova vezérőrnagyhoz, Berlin szovjet övezetének parancsnokához a Berlin keleti övezetében június 17-én történt utcai rendezvések ügyében.

Ezzel kapcsolatban Dibrova vezérőrnagy június 30-án a következő azonos tartalmú leveleket intézte Berlin amerikai, angol és francia parancsnokához:

„Ön június 23-i levelében tagadni próbálja azokat a pontosan megállapított tényeket, hogy a június 17-én Berlin szovjet övezetében történt gyújtogatások és egyéb garázda cselekmények kezdeményezői a Nyugat-Berlinből küldött nagy csoport provokátor és fasiszta ügynökök voltak, akiket fegyverrel, rádió-adóberendezésekkel láttak el és külön célra kiiktattak.

Ma azonban már senki számára sem titok, hogy június 17-én amerikai repülőgépek provokációs röplapokat szórta Kelet-Berlinre, rendezvásra és a Német Demokratikus Köztársaság kormányára elleni megmozdulásra bujtogattak.

Ismeretes az is, hogy június 17-én a „Rias” amerikai rádióállomás, valamint a Nyugat-Berlinből Kelet-Berlin határára, a többi között a Potsdamer-Platzra és a Potsdamer-Brückehez küldött rádióberendezéssel felszerelt gépkocsik utasításokat közvetítettek a provokátorok számára.

Június 20-i levelemhez mellékelve megküldöttem Önöknek a rendbontásokért letartóztatott Werner Kalkowski kihallgatási jegyzőkönyvét. Nevezett bevallotta, hogy egy Hiver nevű amerikai tiszt küldte Nyugat-Berlinből Kelet-Berlinbe 90 tagú csoporttal együtt, hogy gyújtogassanak, rabolják ki az üzleteket és egyéb gaztetteket kövessenek el. Ön jobbnak látja ezt a tényt, mint — állítólag — figyelmet nem érdemlő mellőzni. A tény azonban tény. A tény maga helyett beszél. Van több más tény is, amely leleplezi, hogy az amerikai tisztek részesek a június 17-i incidensekben. Hivatkozhatom például a Berlin amerikai övezetében lakó Günther-Alois Nimer valomási jegyzőkönyvére. Ezt a jegyzőkönyvet a Német Demokratikus Köztársaság nyomozóhatóságai tették közzé.

Nímer bevallotta, hogy más provokátor csoportjával együtt egy-

amerikai tiszt Berlin szovjet szektorába küldte, hogy ott gyújtogassanak és egyéb gaztetteket kövessenek el. A provokátorok egy része felfegyverzett volt, más részük pedig benzines palackokkal volt felszerelve.

Szükségesnek tartom emlékeztetni Önt, tábornok úr, hogy V. I. Csujkov hadseregtábornok az amerikai, angol és francia főbiztoshoz intézett 1952 október 1-i és december 30-i levelében számos terror-, diverziós és kémselekményt említtet meg. E cselekményeket olyan, Nyugat-Berlinben tartózkodó bűnöző szervezetek követték el, mint a »Német Ifjúság Szövetsége«, az úgynevezett »Embretelenség Ellen Küzdő Harci Csoport«, az »Ostbureau«, stb. V. I. Csujkov tábornok követelte e szervezetek halálátlan megszüntetését és teljes joggal az amerikai, angol és francia megszálló hatóságokra hárította a felelősséget az említett terror- és kémselekményekért. A tények azt mutatják, hogy a három hatalom nem tette meg a szükséges intézkedéseket a Nyugat-Berlinben meghúzódtott említett bűnös szervezetek ellen.

Figyelmet érdemel az tény, hogy Nyugat-Berlinben még a keletberlini rendezvések megszüntetése után is tovább folyt a fasiszta elemek gyűlései. E gyűléseken jelen voltak a nyugati megszálló hatalmak képviselői. Adenauer, Kaiser, Reuter és a június 17-i rendezvések más szervezői pedig e gyűléseken a Berlin keleti övezete és a Német Demokratikus Köztársaság elleni új kalandokra és provokációkra uszítottak.

Önök, Tábornok Úr, világosan kell látnia, hogy az ilyenfajta nyugatberlini helyzet veszélyezteti a Német Demokratikus Köztársaság közrendjét és lakosságának biztonságát. Június 23-i levelében kitér az elől, hogy megtegye azokat a szükséges intézkedéseket, amelyek biztosítanak annak megszüntetését, hogy Kelet-Berlin területére bűnös elemeket küldjenek. Pedig ez a biztosíték elengedhetetlenül szükséges feltétele annak, hogy helyreállhasson a forgalom Nyugat- és Kelet-Berlin között, amint ezt Önhez intézett ez év június 21-i levelemben megjegyeztem.

Berlin szovjet övezetében megszűnt minden közlekedési és forgalmi korlátozás

Berlin (MTI). Dibrova vezérőrnagy, Berlin szovjet övezetének parancsnoka július 1-ével hatályosította június 17-én kiadott rendeletét, amelynek értelmében a szovjet övezet területén az éjszakai órákban járművek és gyalogosok nem közlekedhetnek. Berlin szovjet övezetében július 1-én megszűnt minden közlekedési és forgalmi korlátozás.

Dibrova vezérőrnagy, a szovjet övezet parancsnoka a nyugati öve-

zetek parancsnokainak újabb levelére válaszulva ismét kijelentette, a Kelet- és Nyugat-Berlin közötti kapcsolat és összeköttetés visszaállítását csak abban az esetben engedélyezi, ha az amerikai, angol és francia övezet katonai parancsnokai megfelelő intézkedésekkel biztosítják, hogy Nyugat-Berlinből nem küldenek többé Kelet-Berlinbe rendezvára stílo fasiszta ügynököket.

Helyreigazítás

Lapunk tegnapi számában a „Folk” cikkbe gondatlanságból a valóság- nek mag nem felelő, hamis adat, súlyos hiba került. A cikk „kártevő orvoscsoporthoz” beszélt, nem véve figyelembe a Szovjetunió Belügyminisztériumának április 4-i közleményét, melyből világosan kiderült, hogy az orvosok ellen emelt vádak nem felelnek meg a valóságnak.

A Szegedi Városi Párbizottság a hamis adat megjelenésének ügyében vizsgálatot indított és a hiba elkövetőjét felelősségre vonja.

A Douglas bíró ellen emelt „vádak” kudarca

Washington (MTI). Az „AFP” washingtoni jelentése szerint „kudarca van félve az amerikai parlament több tagjának az a kísérlete, hogy vád alá helyezzék William Douglas bíró, mert annakidején elrendelte a Rosenberg-házaspár elleni felelet végrehajtásának elhalasztását.”

Wheeler demokratapárti képviselő a képviselőházi igazságügyi albizottságban hat pontból álló „vádat” emelt Douglas bíró ellen. Wheeler elismerte, hogy az a vád, hogy Douglas „áruló” és „erkölcsi züllöttség”re való magatartást tanúsított hamis volt. Az amerikai képviselő „képtelen volt az árulásra vonatkozó vádját megindokolni” és csupán annyit jelentett ki, hogy a bíró beszédének egyes részeit alkalmasság arra, hogy az „eljárásos propagandát felhasználja.” A továbbiakban Wheeler azt is képtelen volt elismerni, hogy Douglas bíró végzése — amellyel elrendelte a Rosenberg-házaspár kivégzésének elhalasztását — teljesen törvényes volt.

Az amerikai képviselőház elfogadta az új hadügyi költségvetést

(MTI). Az „AFP” hírtügnökség washingtoni jelentésében közölte, hogy az amerikai képviselőház költségvetési bizottsága szombat elfogadta a hadügyminisztérium új költségvetési tervezetét.

Eszerint az Egyesült Államok hadikiadásainak összege az új pénzügyi évben 34.434.140.500 dollár. Ebből az összegből a szárazföldi hadsereg céljaira közel 13 milliárd dollárt, a haditengerészetre több, mint 9 milliárd 384 millió dollárt, a légierő fejlesztésére 11 milliárd 48 millió dollárt, a hadügyminisztérium költségeire és egyéb kiadások fedezésére pedig mintegy 1 milliárd 20 millió dollárt fordítanak.

A közeli napokban már 4–5000 vasúti kocsit biztosít a MÁV a gabonaszállítások zavartalan lebonyolításához

A MÁV július első 10 napjában az ország különböző részein előreláthatólag 4–5000 vasúti kocsit bocsát rendelkezésre a gabonaszállításokhoz. Rendbehozták a szállítások céljára kijelölt vagonokat, lécekkel lefedték a vasúti kocsik oldalán és alján lévő részeket, kijavították a hibás tetőszerkezetet, hogy menesztésük a szállítmányokat az esetleges beázástól.

A gabonaszállítványok érkezése előtt néhány órával a vasút értesíti a tárházak dolgozóit, hogy időben felkészülhessenek a kúldemények fogadására, illetve a vagonok kirakására.

A finn köztársasági elnök tanácskozása a kormányválság megoldásáról

Helsinki (TASZSZ). Június 30-án Paasikivi köztársasági elnököt meg látogatott a parlament képviselőcsoportok elnökei és beszélgetést folytatnak vele a kormányválság megoldásáról. A Finn Népi Demokratikus Uniója képviselőcsoportjának vezetői azt a kívánságukat fejezték ki, hogy a Finn Népi Demokratikus Uniója, az Agrár-Szövetség és a Szociáldemokrata Párt képviselőiből alakítsanak új kormányt. Rámutattak, hogy nem ellenzik a határidő előtti parlamenti választások megtartását ha az szükségesnek bizonyul.

A Szociáldemokrata Párt parlamenti csoportjának képviselői a képviselőház sürgős feloszlátása és új választások megtartása mellett foglaltak állást. Javasolták, hogy az új képviselőház megválasztásáig hivatalnok kormányt alakítsanak,

Li Szin Man — az elszemtelenedett báb

Ki az úr Dél-Koreában, Li Szin Man vagy az ENSZ-parancsnokság? — tette fel a kérdést Nehru indiai miniszterelnök június 25-én. Bármilyen különösen hangzik ez, mint kérdés — ez a valóságban mégis kérdés. Mark Clark azt állítja magáról, hogy az ENSZ-parancsnokság vezetője és mégis kijelentette, hogy nem felelős a nagyszámú hadifogoly „szabadonbocsátásáért”, vagyis nem parancsolhat Li Szin Mannel. Ellenkezőleg; Li Szin Man az, aki az ENSZ-parancsnokság parancsnokának parancsol és egyre mélyebben sodorja a „szövetségeket” a koreai háborúba.

Li Szin Man elrendelte a hadifoglyok „szabadonbocsátását”. Clark tábornok pedig eltúrta, hogy Li Szin Man ezen a címen a hadifoglyok nagy tömegét elhurcolja az amerikai hadifogolytáborokból. Sőt, Clark ráparancsolt az amerikai katonai rendőrségre, hogy ne nyúljon a „szabadonbocsátott” hadifoglyokhoz.

Li Szin Man kijelenti, hogy nem akar fegyverszünetet és így Clark nem tudta aláírni a már teljesen elkészült fegyverszüneti egyezményt. Li Szin Man a háború folytatását követeli és az Egyesült Államok erre beegyeznek, hogy katonai szövetséget kötnék vele. Li Szin Man azzal fenyegetőzik, hogy ha az Egyesült Államok nem fogadják el feltételeit, akkor sztrájkra szólítja fel az Egyesült Államok fegyveres erőinek szolgálatában dolgozó koreai polgári személyeket, hogy ezzel nehézségeket okozzon az ENSZ-parancsnokságnak.

Amikor MacArthur 1945-ben, a japán seregeknek a Szovjetuniótól szennvedett veresége után partraszállt Koreában, feloszlatta a népi bizottságokat, amelyeket a koreai nép állított fel és továbbra is fenntartotta a japánok rendőrségi rendszerét, amely a koreai nép elnyomására szolgált. Ezután felszólította Li Szin Mant, hogy térjen haza Amerikából és átadta neki a közigazgatást és a rendőrséget. Li Szin Man az amerikai katonai hatóságok támogatásával fenntartotta a „különleges rendőrséget”, amelyet a koreai nép teljes szívéből gyűlölt a japán megszállás alatt tanúsított aljas magatartásáért.

Li Szin Man fasiszta országgá változtatta Dél-Koreát és csak az amerikaiak támogatásának és gengsztereinek, a „különleges

rendőrség”-nek köszönheti hatalmát. Annyira népszerűtlen Dél-Koreában, hogy az 1948-as választások előtt közszájon forgott az a mondás, hogy ha egy kutya jelölné magát Li Szin Mannel szemben, azt is szívesebben választanák meg, mint őt. Li Szin Man csak gengszterei, a rendőrség és az amerikai dollárok segítségével tudta magát elnökké választtatni.

Amikor az Egyesült Államok a Koreában szenvedett súlyos veszteségek és a világ népeinek egyre erősödő nyomása következtében kénytelenek voltak fontolórrá venni az agresszív háború befejezését, Li Szin Man igen előnyös helyzetbe került az alkudozás szempontjából. Nagyon jól tudja, hogy hatalmas támogatói vannak az Egyesült Államokban és ugyanakkor nélkülözhetetlenek tartja magát, mert a rendelkezésére álló 16 hadosztály jelentős tartalék Amerika számára a támadó háború folytatásához. Eppen ezért, minél közelebb jön a koreai fegyverszünet, annál dühödtebben ordítja, hogy »nem kell fegyverszünet« s hirdeti: »Folytatjuk a harcot, ha kell, egyedül is«.

Mindent egybevetve úgy tűnik, hogy a bábból gazda lett, a kutya a vadász fölé kerekedett. Furcsa azonban az, hogy az amerikaiak, akik szeretnek kérkedni világuralmukkal, nem találják ebben semmi megalázót. És Washingtonban a legnagyobb gondban vannak amiatt, hogy vajjon mit tennének, ha Li Szin Man éppen most meg találna halni.

Úgy látszik azonban, hogy — látva az amerikaiak hallgatóságos bejegyzését — mindjobban elszemtelenedik. A »Christian Science Monitor« írja Li Szin Man szatirizálásáról: »A farok éppen úgy nem tehet valamit a »saját szakállára«, mint a fej és hogy a farok csóválja a kutyát, az csak akkor történhet, ha a fej reménytelenül meg van zavarodva«.

Még nem látszik világosan, hogy az amerikai »fej« merre akar menni. Washingtonban és Szöulban lázasan tárgyalnak és Robertson, Eisenhower személyes küldötté vasárnap harmadszor ült össze Li Szin Mannel, aki a szakadék szélére sodorta a fegyverszünetet. De végső soron Washingtonban kell eldönteni, hogy vajjon a »fej« parancsol-e »a faroknak« — vagy fordítva.

Kiang Nan

Új feladatok előtt

Több, mint három évvel ezelőtt három fiatal fiú, Polgár Iván, Blahut János és Domonkos László a Vegyipari Technikum három tanulója pártnapon vettek részt a Rókus II. pártiszervezetben. Fia-
lak voltak még, a párt belső életét nem ismerték, de volt valami ami vonzotta őket a párthoz. Az egyikük talán az, hogy egyszerű munkás gyermeke volt és érezte, mit kapott az azzal, hogy ma egyetemre készültek.

A másik falusi zselégyerek volt, aki a felszabadulás előtt talán még nagyvárost sem látott és most mérnök lehet. A harmadik az is tudta, érezte, hogy mind az a lehetőséget, ami ma előtte áll a munkássz. társulat pártjának köszönheti, aki új életet teremtet az ifjúságnak is. És ettől az időtől kezdve egyre gyakrabban lehetett őket látni az elvtársak között akkor is, ha nem volt pártnap. Gyakran eljárak a népművelő értekezletre is és a pártiszervezet titkára. Sár-
vári elvtárs beosztotta őket népművelő munkára, melyet fiatalos lelkesedéssel végeztek.

Mindhárman az iskolából legjobban tanult közé tagozatban. Minden alkalommal példának készült az órára és szívesen segítették a gyengébb képzettségű tanulókat.

A három ifjú kommunista tudja kötelességét. A becsületes munkával megteremtett életségi bizonyítvány újabb nagy feladatok meg-

oldására serkentik őket. Tudják azt, hogy államunknak egyre több jólképzett szakemberre van szüksége. Blahut János elvtárs a Veszprémi Nehézipari Egyetemre megy. Polgár Iván a Budapesti Tudományegyetem vegyészkarára jelentkezt, Domonkos László elvtárs a Nehézszerzőkötőleltár teljesít majd szolgálatot.

Igy alakul a sorsa a mai magyar fiatal-
ságnak. A jövő biztos tudatában, bátran terveznek és vágyaikat, céljaikat megvalósítják.

— Soha egy pillanatra nem feledjük el — mondják a levélbefejező sorokban —, hogy tanulásunkat, eredményeinket népi demokráciánk teje lehetővé és hogy mindent a pártnak s Rákosi elvtársnak köszönhetjük. Bárnová állít az élet bennünk, kelet, ügyeinket mindegyik párttaghoz méltóan megállni helyünket, hogy a békének és a szocializmus építésének taníthatóan harcosai legyünk.

Igy gondolkodik a magyar ifjúság óriási többsége. Tízezer számban vannak báhut Jánosok, domonkos Lászlók és céljuk csak egy lehet: az élet minden területén úgy állják meg helyüket, ahogy azt a heza, a párt a dolgozó nép érdeke meg kívánja.

(Gera)